FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

fremsat den 10. december 1998 *

1. Den fælles markedsordning for frugt og grøntsager, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 [1], er bl.a. karakteriseret af en periodisk indførelse af udligningsafgifter, der skal imødegå forstyrrelser forårsaget af import fra tredjelande til priser, som betragtes som unormalt lave. Afgift pålægges, når importpriserne på et bestemt tidspunkt er lavere end en referencepris, der fastsættes hvert år.

2. I denne sag nægtede en tysk importør af surkirsebær med oprindelse i Rumænien, Peter Luksch (herefter »sagsøgeren i hovedsagen«), at betale en sådan afgift, der var blevet pålignet af de tyske toldmyndigheder som følge af, at den lave pris for den indførte vare ikke var en følge af en prispolitik i det pågældende tredjeland, men resultatet af en forringelse af varen, der skyldtes forkert oplagring inden leveringen.

3. Finanzgericht München (Tyskland), der nærer tvivl om rigtigheden af dette retlige argument, anmoder Domstolen om at fortolke de relevante fællesskabsretsforskrifter for navnlig at få deres anvendelsesområde afgrænset.

Den retlige ramme

4. Med hjemmel i artikel 2 i forordning nr. 1035/72, som ændret ved forordning (EF) nr. 3669/93 [2], vedtog Kommissionen den 17. juni 1994 forordning (EØF) nr. 1395/94 om fastsættelse af en minimumsimportpris for surkirsebær [3].

5. I overensstemmelse med første betragtning tager forordning nr. 1395/94 sigte på at råde bod på de alvorlige forstyrrelser på fællesmarkedet som følge af afsætningen i en kort periode til unormalt lave priser af produkter, der henhører under KN-kode 0809 20 20 og KN-kode 0809 20 60 (surkirsebær) med oprindelse i tredjelande. For at virkeliggøre formålet fastsættes der i forordningen foranstaltninger, der kan forhindre indførsler til lave priser såsom opkrævning af

* Originalsprog: fransk.

1 — EFT 1972 II, s. 423.

2 — Rådets forordning af 22.12.1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 2328/91, (EØF) nr. 866/90, (EØF) nr. 1360/78, (EØF) nr. 1035/72 og (EØF) nr. 449/69 for at fremskynde tilpasningen af produktions-, forarbejdnings- og afsætningsstrukturerne i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik (EFT L 328, s. 26).

3 — EFT L 152, s. 31.

udligningsafgifter og en ordning med en minimumsimportpris for produkter, der ikke overholder denne pris [4].

6. Forordningens artikel 1 bestemmer således følgende:

»1. Ved indførsel til Fællesskabet af surkirsebær er den minimumspris, der skal overholdes, fastsat til 40 ECU/100 kg netto for produkter i KN-kode 0809 20 20 og 36 ECU/100 kg netto for produkter i KN-kode 0809 20 60.

2. Når importprisen er lavere end den i stk. 1 omhandlede minimumspris, opkræves der en udligningsafgift svarende til forskellen mellem disse to priser.«

7. Artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2707/72 af 19. december 1972 om fastsættelse af betingelserne for anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger for frugt og grøntsager [5] lægger i øvrigt vægt på, at »disse forholdsregler kun [kan] træffes for så vidt og så længe, det er ubetinget nødvendigt«. I femte betragtning til forordningen præciseres det herved, »at de ovenfor omtalte forholdsregler skal kunne afpasses efter omstændighederne for at undgå, at de får andre virkninger end de tilsigtede«.

8. Den kombinerede nomenklatur (herefter »KN«) — som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2551/93 af 10. august 1993 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif [6] — fastsætter, at surkirsebær indført til Fællesskabet mellem den 1. maj og den 15. juli skal tariferes i underposition 0809 20 20, og at surkirsebær indført til Fællesskabet mellem den 16. juli og den 30. april skal tariferes i underposition 0809 20 60.

9. Bestemmelse 1 til kapital 8 i KN med overskriften »Spiselige frugter og nødder; skaller af citrusfrugter og meloner« foreskriver følgende: »Dette kapitel omfatter kun spiselige frugter og nødder.«

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

10. Den 4. juli 1994 ansøgte sagsøgeren i hovedsagen Hauptzollamt Weiden om tilladelse til frit at omsætte tre partier surkirsebær på i alt 42 286 kg med oprindelse i Rumænien, således at bærrene skulle tariferes

4 — Anden betragtning.

5 — EFT 1972, 31.12., s. 3.

6 — EFT L 241, s. 1.

i KN-kode 0809 20 20. Den oplyste importpris var på 65 DEM pr. 100 kg. Denne pris var en smule lavere end minimumsprisen på 40 ECU pr. 100 kg fastsat ved artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1395/94, hvorfor Hauptzollamt opkrævede en udligningsafgift på 2 414,80 DEM.

11. Ved leveringen viste det sig, at frugterne allerede befandt sig i en tilstand af fremskreden opløsning. En sagkyndig udtalte, at forringelsen skyldes oplagring ved for høj temperatur. Sagsøgeren i hovedsagen så sig derfor nødsaget til at sælge varen til et destilleri til en pris på 10 DEM pr. 100 kg i stedet for 105 DEM pr. 100 kg, som sagsøgeren i hovedsagen havde gjort regning på at opnå. Denne operation indbragte ham et tab på 75%.

12. Ved ændringsafgørelse af 8. februar 1995 fastsatte Hauptzollamt udligningsafgiften til 34 726,86 DEM og herefter til 40 124,02 DEM efter påklage af afgørelsen.

13. Sagsøgeren i hovedsagen anlagde sag ved den forelæggende ret til prøvelse af denne afgørelse, hvorunder han reelt gjorde gældende, at minimumsprisordningen ikke kunne finde anvendelse på de fordærvede varer. Hauptzollamt fandt for sit vedkommende, at det i betragtning af fællesskabsretten strenge karakter ikke var muligt at se bort fra affattelsen af artikel 1 i forordning nr. 1395/94 og give afkald på at opkræve udligningsafgiften. Ifølge myndigheden bør selve de fordærvede frugter under alle omstændigheder tariferes i underposition 0809 20 20.

14. Den forelæggende ret har anført, at udligningsafgiften ifølge forordning nr. 1395/94 ikke kan finde anvendelse i situationer som de i hovedsagen foreliggende, hvor der ikke foreligger risiko for forstyrrelser ved import fra tredjelande til priser, der må betragtes som unormalt lave. Desuden finder retten, at de ødelagte surkirsebær, som er blevet leveret til sagsøgeren i hovedsagen, ikke skal tariferes i underposition 0809 20 20 eller 0809 20 60, eftersom disse frugter ikke er egnede til fortæring.

15. Retten, der imidlertid nærer tvivl om, hvilken fortolkning der skal anlægges af den relevante fællesskabslovgivning, som direkte er nødvendig for afgørelsen af den verserende tvist, har forelagt Domstolen nedenstående spørgsmål til præjudiciel afgørelse:

»1) Skal artikel 1 i Kommissionens forordning nr. 1395/94 af 17. juni 1994 fortolkes således, at surkirsebær, som på grund af skimmeldannelse og begyndende gæring er så fordærvede, at det rent økonomisk kun er formålstjenligt

at anvende dem i brænderier, er omfattet af udligningsafgiften?

Svaret på spørgsmålene

Andet spørgsmål

Hvis spørgsmål 1 besvarende bekræftende:

2) Skal bilag I til forordning nr. 2658/87 som affattet ved forordning nr. 2551/93 af 10. august 1993, navnlig bestemmelse 1 vedrørende kapitel 8 i den kombinerede nomenklatur, da fortolkes således, at de i spørgsmål 1 beskrevne varer skal tariferes i underposition 0809 20 20 eller 0809 20 60?«

17. Skal de surkirsebær, som ved leveringen var så fordærvede, at mennesker ikke kan spise dem, som de er, anses for spiselige frugter efter betydningen i bestemmelse 1 til KN's kapitel 8, eller henhører de under hensyn til den foreliggende stand under et andet kapitel i KN, og falder de ind under en anden underposition end underposition 0809 20 20 eller 0809 20 60 med den virkning, at de ikke omfattes af den omtvistede forordning?

18. For at fortolke en KN-position, må man undersøge dens indhold såvel som det tilsigtede formål.

16. Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplyst, om artikel 1 i forordning nr. 1395/94 finder anvendelse på surkirsebær, der frembyder de i den konkrete sag foreliggende karakteristika. Med det andet spørgsmål anmoder retten Domstolen om at præcisere, om surkirsebær, som befinder sig i en tilstand af forrådnelse, stadig skal betragtes som frugter egnet til fortæring efter den betydning, der forudsættes i bestemmelse 1 til kapitel 8 i den kombinerede nomenklatur. Eftersom artikel 1 i forordning nr. 1395/94 alene efter ordlyden af bestemmelse 1 til KN's kapitel 8 finder anvendelse på »spiselige« frugter, foreslår jeg, at der først svares på det andet spørgsmål.

19. Domstolen har i fast praksis antaget, at »[det] ... følger af såvel retssikkerheds- som kontroltekniske hensyn, at det afgørende kriterium ved tarifering af varer normalt vil være disses objektive karakteristika og egenskaber som beskrevet i den enkelte position i KN ... Der foreligger ligeledes forklarende bemærkninger for så vidt angår KN, udarbejdet af Europa-Kommissionen, og for så vidt angår det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem,

udarbejdet af Toldsamarbejdsrådet, og som indeholder vigtige, om end ikke bindende, bidrag til fortolkningen af de forskellige toldpositioners rækkevidde ...« [7].

20. Underposition 0809 20 20 og 0809 20 60 findes i KN's kapitel 8 med titlen »Spiselige frugter og nødder; skaller af citrusfrugter og meloner«, som viser, at ikke-spiselige frugter ikke kan henføres til dette kapitel, hvilket udtrykkeligt bekræftes i bestemmelse 1 til kapitlet.

21. For at bedømme, om frugten er »spiselig«, må det altså undersøges, om den objektivt er egnet til fortæring. Her står to opfattelser over for hinanden.

22. Ifølge den forelæggende ret og sagsøgeren i hovedsagen foreligger egenskaben spiselig ikke, når frugten ved synet som følge af sin særlige tilstand (f.eks. en tilstand af fremskreden forrådnelse) ikke som sådan direkte kan spises af mennesker.

23. Kommissionen finder, at egenskaben spiselig skal tilkendes den frugt, som ifølge sin karakter i almindelighed er egnet til fortæring, uanset kvaliteten på tidspunktet for synet (f.eks. nævnes en endnu ikke moden frugt som grønne bananer), eller såfremt den allerede har tabt den pågældende egenskab (f.eks. en fordærvet frugt). Med andre ord skal bedømmelsen af egenskaben ved en frugt foretages alt efter, om den i almindelighed kan spises af mennesker uafhængigt af det forhold, om den direkte kan spises af mennesker. I den henseende er det tilstrækkeligt, at produktet kan spises efter forarbejdning, selv om den før forarbejdningen ikke er appetitlig og frembyder en vis skadelighed for sundheden. Kommissionen henviser til de forklarende bemærkninger til De Europæiske Fællesskabers KN [8] og til det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem, udarbejdet af Toldsamarbejdsrådet [9].

24. Det udtales i de almindelige bemærkninger vedrørende kapitel 8 i de forklarende bemærkninger til De Europæiske Fællesskabers KN: »Dette kapitel omfatter også frugt bestemt til destillation, i form af pulp eller grov mos, også i naturlig gæring.«

25. Præcis disse egenskaber har de surkirsebær, som er blevet leveret til sagsøgeren i hovedsagen.

7 — Dom af 12.3.1998, sag C-270/96, Laboratoires Sarget, Sml. I, s. 1121, præmis 16. Se ligeledes dom af 6.11.1997, sag C-201/96, LTM, Sml. I, s. 6147, præmis 17.

8 — EFT 1994 C 342, s. 1.

9 — Anden udgave 1996, bind I.

26. Desuden bekræfter de forklarende bemærkninger i det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem til kapitel 8 Kommissionens fortolkning, hvorefter frugterne også henhører under kapitel 8, selv om de ikke direkte eller umiddelbart kan anvendes til menneskelig fortæring, men kan anvendes til dette formål efter forarbejdningsoperationer.

27. I de almindelige bemærkninger til disse forklarende bemærkninger præciseres følgende: »Dette kapitel omfatter frugter ... der almindeligvis er bestemt til fortæring, enten direkte eller efter tilberedning. Varerne kan være friske ... frosne ... eller tørrede ... de kan også være foreløbigt konserverede, f.eks. med svovldioxidgas, i saltlage, i svovlsyrlingvand eller i andre konserverede opløsninger, *forudsat* de i den foreliggende tilstand er uegnede til umiddelbar fortæring.«

28. Det præciserede ligeledes, at kapitel 8 omfatter colanødder, der anvendes til tygning eller som basismateriale ved fremstilling af drikkevarer; æbler og pærer er omfattet, uanset om de er bestemt til spisebrug, til fremstilling af drikkevarer (f.eks. æble- og pærecider) eller til industriel anvendelse (f.eks. til fremstilling af gelé eller til ekstraktion af pectin).

29. Endelig giver de nævnte forklarende bemærkninger eksempler på frugter, som på grund af deres karakter er generelt uegnet til menneskeføde og som derfor ikke er omfattet af kapitel 8. Der er således tale om coprah — tørret kokosnøddekerne, der anvendes til udpresning af kokosolie og er uegnet til menneskeføde. På samme måde forholder det sig med orangetter, der er umodne, uspiselige appelsiner, som er faldet af træet umiddelbart efter blomstringen, og som herefter er indsamlet i tørret stand, hovedsagelig med henblik på ekstraktion af deres indhold af flygtig vegetabilsk olie (petit-grainolie).

30. Det fremgår af de ovenstående betragtninger, at kapitel 8 skal fortolkes således, at det ikke alene omfatter frugter, der som følge af deres karakter og uanset deres stand er ganske uegnet til fortæring, men omfatter alle frugter, der er egnet til fortæring, selv om dette kun gælder, når de befinder sig i en vis stand.

31. Da de omtvistede surkirsebær efter forarbejdning i destilleriet vil være egnet til fortæring, må det konkluderes, at de er omfattet af KN's kapitel 8.

32. Henset til de faktiske forhold, der er blevet fremlagt, synes det desuden, som om importen er sket, og tolderklæringen med henblik på fri omsætning blev antaget mellem den 1. maj og den 15. juli. Som følge heraf skulle de henføres under underposition 0809 20 20.

33. Jeg skal derfor foreslå Domstolen at besvare dette spørgsmål således: Bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 [10], som ændret ved forordning nr. 2551/93, herunder navnlig bestemmelse 1 til KN kapitel 8, skal fortolkes således, at surkirsebær, der som følge af skimmeldannelse og en begyndende gæring allerede er fordærvet i den grad, at de nu kun kan udnyttes økonomisk i destillerier, skal anses for spiselige frugter i betydningen i KN kapitel 8 og ganske særlig tariferes i underposition 0809 20 20 eller 0809 20 60 alt efter, hvornår den toldangivelse, som bragte dem i fri omsætning, blev antaget.

Første spørgsmål

34. Med dette spørgsmål ønsker den forelæggende ret klarlagt, om artikel 1 i forordning nr. 1395/94 skal fortolkes således, at udligningsafgiften skal opkræves under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende.

35. Jeg skal minde om, at artikel 1 i forordning nr. 1395/94 bestemmer, at den minimumsimportpris, der er fastsat i stk. 1, og udligningsafgiften ifølge stk. 2 i det tilfælde, hvor importprisen er lavere end denne minimumspris, finder anvendelse på samtlige surkirsebær omfattet af underposition 0809 20 20 og 0809 20 60.

36. To kumulative og objektive betingelser skal derfor være opfyldt ifølge denne bestemmelse, for at den beskyttelsesforanstaltning, der blev indført ved forordning nr. 1395/94 kan iværksættes: For det første er alene import af surkirsebær omfattet af underposition 0809 20 20 og 0809 20 60 berørt; for det andet skal udligningsafgiften kun betales, dersom importprisen for disse kirsebær er lavere end den fastsatte minimumspris.

37. På grundlag af de faktiske forhold, som er blevet fremlagt i forelæggelseskendelsen, forekommer de to betingelser at være opfyldt. Det må imidlertid erindres, at det tilkommer den forelæggende ret at foretage denne bedømmelse.

38. Kommissionen, den forelæggende ret og sagsøgeren i hovedsagen finder, at fællesskabsretten kræver opfyldelse af en tredje betingelse, som ikke udtrykkeligt figurerer i artikel 1 i forordning nr. 1395/94, men som fremgår direkte af hjemmelen for forordningen, hvilken betingelse altså skal være opfyldt for at iværksætte den således fastsatte beskyttelsesforanstaltning. Ifølge de nævnte deltagere i sagen kan udligningsafgiften kun opkræves, såfremt den er strengt nødvendig for at nå det mål, der forfølges ved nævnte forordning, eller med andre ord, såfremt proportionalitetsprincippet herved overholdes.

10 — EFT L 256, s. 1.

39. Sagsøgeren i hovedsagen påberåber sig herved Domstolens dom af 2. august 1993 i Dinter-sagen [11].

40. Nævnte sag drejede sig om fortolkningen af visse bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1626/85 af 14. juni 1985 om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af visse surkirsebær [12], nærmere bestemt om fastsættelse af metoden til beregning af importprisen for disse frugter med oprindelse i tredjelande, når EF-importøren har købt produkterne hos en mellemmand, som ikke bor i det land, hvor de importerede produkter har oprindelse. Ovennævnte forordning, der blev vedtaget med hjemmel i forordning nr. 1035/72 for at imødegå de alvorlige forstyrrelser på fællesmarkedet som følge af afsætning til unormalt lave priser af surkirsebær importeret fra tredjelande, fastsætter en minimumspris ved importen af kirsebærrene til Fællesskabet og foreskriver opkrævning af en udligningsafgift for de produkter, der ikke følger den angivne pris. Den legale ramme for Dinter-sagen svarer således ganske til rammen i denne sag.

41. De kompetente tyske toldmyndigheder afkrævede selskabet Hans Dinter, der var sagsøger i hovedsagen, betaling af udligningsafgift med den begrundelse, at købsprisen for frosne surkirsebær med oprindelse i Jugoslavien, der var erlagt af den østrigske mellemhandler, var lavere end den ved EF-forordningen fastsatte minimumspris, skønt det var bevist, at såvel den pris, sagsøgeren i hovedsagen havde betalt mellemhandleren, som videresalgsprisen oversteg minimumsprisen.

42. Domstolen henviste til formålet med de gældende fællesskabsbestemmelser og fastslog herefter, at »sådanne beskyttelsesforanstaltninger kun kan træffes 'i det omfang og for den varighed, som er strengt nødvendig'. Det følger heraf, at opkrævning af udligningsafgift er ulovlig, når det beskyttelsesformål, der forfølges med beskyttelsesforanstaltningerne, er nået« [13].

43. Det ræsonnement, Domstolen fulgte i dommen, kan helt og holdent overføres på denne sag som følge af ligheden i det formål, der forfølges ved de pågældende EF-lovgivninger.

44. Som påvist tager forordning nr. 1395/94 tillige sigte på — ved indførelse af egnede beskyttelsesforanstaltninger, såsom fastsættelse af en ordning med en minimumsimportpris og udligningsafgifter for de produkter, der ikke overholder nævnte pris — at imødegå de alvorlige forstyrrelser, der kan bringe målene i EF-traktatens artikel 39 i fare som følge af afsætningen til unormalt

11 — Sag C-81/92, Sml. I, s. 4601.

12 — EFT L 156, s. 13.

13 — Dinter-dommen, præmis 19.

lave priser af surkirsebær henhørende under KN-kode 0809 20 20 og KN-kode 0809 20 60 med oprindelse i tredjelande.

45. Dette formål er fuldstændig svarende til det, fællesskabslovgiveren ville forfølge med forordning nr. 1035/72, navnlig i artikel 29, stk. 2, der er hjemmel for forordning nr. 1395/94. Artikel 29, stk. 2, i forordning nr. 1035/72 bemyndiger således Kommissionen til at træffe egnede foranstaltninger i handelen med tredjelande, såfremt markedet som følge af import eller eksport rammes eller kan rammes af alvorlige forstyrrelser, der kan true målene i traktatens artikel 39.

46. Kommissionens tiltag er desuden undergivet kravet om overholdelse af proportionalitetsprincippet [14].

47. Som bekendt er det en betingelse ifølge dette princip — som ifølge fast retspraksis ved Domstolen er en integrerende del af fællesskabsrettens almindelige grundsætninger — for lovligheden især af foranstaltninger, der lægger økonomiske byrder på de erhvervsdrivende, at foranstaltningerne er egnede til at virkeliggøre det tilstræbte mål og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at virkeliggøre dette således forstået, at man, når der består et valg mellem flere egnede foranstaltninger, skal anvende det mindst indgribende, ligesom de pålagte byrder ikke må være klart urimelige i forhold til det forfulgte formål [15].

48. Sammenfattende bemærkes, at de i forordning nr. 1395/94 fastsatte beskyttelsesforanstaltninger ikke gyldigt kan vedtages, medmindre den praktiserede unormalt lave pris er resultatet af en politik i tredjelandene, som forårsager alvorlige forstyrrelser på Fællesskabets marked. Artikel 1 i forordning nr. 1395/94 kan med andre ord kun være hjemmel for foranstaltninger, hvis formål er at hindre afsætning af surkirsebær på fællesmarkedet til lave priser, som tredjelande er ansvarlige for. Ved gennemførelsen af foranstaltningerne skal det, selv om disse betingelser er opfyldt, desuden påses, at proportionalitetsprincippet er overholdt.

49. I nærværende sag skal det afgøres, om import til en pris, der kun er lidt lavere end minimumsprisen for surkirsebær, hvis tilstand af opløsning er en sådan, at de pågældende frugter ikke længere økonomisk kan udnyttes andre steder end i destillerier — efter at være blevet solgt til en lavere pris end indkøbsprisen — udgør en risiko for forstyrrelse af markedet for surkirsebær, der kan imødegås ved at anvende de beskyttelsesforanstaltninger, som hjemles i artikel 1 i forordning nr. 1395/94. Jeg skal bemærke, at

14 — Se herved femte betragtning til forordning nr. 2707/72 og artikel 3, stk. 2, heri.

15 — Jf. f.eks. dom af 12.11.1998, sag C-352/96, Italien mod Rådet, Sml. I, s. 6937.

referencemarkedet ikke er begrænset til alene at gælde markedet for frisk frugt eller for frugter, som industrielt forarbejdes til fødevarer (marmelade, frugtsaft, tørrede frugter ...), men også markedet for frugter, forarbejdet i destillerier. Med andre ord er markedet for surkirsebær forarbejdet i destillerier tillige i forbindelse med forordningen beskyttet mod risikoen for forstyrrelser, der er forårsaget af import til unormalt lave priser af surkirsebær fra tredjelande.

50. Det bemærkes, at de omtvistede surkirsebær muligvis kommer i konkurrence med markedet for frugt, der skal destilleres, men ikke med markedet for frisk frugt.

51. Det må altså for det første undersøges, om prisen på de frugter, som blev importeret af sagsøgeren i hovedsagen, er lavere end minimumsprisen, og om referencefællesmarkedet i en sådan situation er blevet forstyrret eller vil kunne forstyrres som følge af en sådan operation.

52. For det andet må man også afgrænse grundene til, at en sådan pris er blevet anvendt og herunder navnlig, om dette lave prisniveau er resultatet af omstændigheder, der er uafhængige af det eksporterende tredjelands og sagsøgeren i hovedsagens vilje.

53. Det må fastslås, at sagsakterne ikke giver grundlag for at bedømme, om EF-markedet er ramt eller risikerer at blive ramt af forstyrrelser som følge af denne operation.

54. Hvad angår den anden lovfastsatte betingelse synes det — henset til de af den forelæggende ret oplyste omstændigheder — som om den usædvanligt lave pris, som importøren videresolgte surkirsebærrene til, er resultatet af omstændigheder, som er fuldstændig uafhængige såvel af hans kontrol som af en prispolitik ført i det eksporterende tredjeland. Under disse omstændigheder mangler en væsentlig betingelse for at anvende den foranstaltning, der er hjemmel for i artikel 1 i forordning nr. 1395/94. Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret at bedømme disse forskellige omstændigheder.

55. Det følger af de ovenstående betragtninger, at opkrævning af udligningsafgiften under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende ikke kan føre til virkeliggørelse af det beskyttelsesformål, som søges opnået ved beskyttelsesforanstaltningerne. Opkrævningen er derfor ulovlig.

56. Der må derfor svares på det første præjudicielle spørgsmål, at artikel 1 i forordning nr. 1395/94 ikke kan finde anvendelse under sagens omstændigheder.

Forslag til afgørelse

57. Af de ovenfor anførte grunde foreslår jeg Domstolen at besvare de spørgsmål, Finanzgericht München har forelagt, således:

»1) Bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987, som ændret ved forordning nr. 2551/93, herunder navnlig bestemmelse 1 til KN kapitel 8, skal fortolkes således, at surkirsebær, der som følge af skimmeldannelse og en begyndende gæring allerede er fordærvede i den grad, at de nu kun kan udnyttes økonomisk i destillerier, skal anses for spiselige frugter i betydningen i KN kapitel 8 og ganske særlig tariferes i underposition 0809 20 20 eller 0809 20 60 alt efter, hvornår den toldangivelse, som bragte dem i fri omsætning, blev antaget.

2) Artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1395/94 af 17. juni 1994 om fastsættelse af en minimumsimportpris for surkirsebær skal fortolkes således, at der ikke kan opkræves udligningsafgift i et tilfælde, hvor surkirsebær er blevet bragt i fri omsætning i Fællesskabet til en unormalt lav pris, såfremt denne pris er fuldstændig uafhængig af importørens kontrol og ikke er resultatet af en prispolitik, som det eksporterende tredjeland er ansvarlig for.«